

DANSEN IN DE KERK

Bedrijf redt historische gebouwen van sloop

door Marie-Thérèse
Roosendaal

Het ging Mickey Bos-schert aan het hart dat zoveel kerken in Amsterdam de sloopkogel kregen. „Veertig zijn er in de jaren tachtig met de grond gelijkgemaakt!” Met haar bedrijf Reliplan stelt ze zich daartegen teweer.

Na gerommel in mappen en laatjes, diept Mickey Boschert een envelop met zwart-witfoto's op. „Al die kerken zijn er niet meer. Hier, de Sint Willibrordus, dat is toch eeuwig zonde, vooral als je ziet wat ervoor in de plaats is gekomen... Met de sloop is ook een heel stuk historie vernietigd. Maar voor veel projectontwikkelaars gelden alleen vierkante meters.”

Frisse mind

Door dat gevoel vond Mickey Boschert (65), tot dan toe werkzaam in de cosmetica, zichzelf 23 jaar geleden opnieuw uit. „Ik ging er blanco in, heel naïef, met een frisse mind.” Met haar onderneming Reliplan boorde ze een nieuwe markt aan, nu is ze makelaar, projectontwikkelaar en belegger in maatschappelijk vastgoed.

In het hele land inventariseerde ze leegstaande kerken en aanverwante gebouwen als kloosters, hofjes en kapellen. En als enige in Nederland zocht ze daar nieuwe bestemmingen voor. „Nog niet zo makkelijk, want kerken hebben een kettingbeding, vanaf de bouw liggen er bepalingen wat er wel en niet mee mag gebeuren.”

Mickey Boschert: „Sloop van al die kapelletjes, scholen en stations is toch eeuwig zonde!”
FOTO RICHARD MOUW

Haar werkterrein is inmiddels uitgebreid met postkantoren, stations, watertorens en scholen. „En ik heb meer aanvragen dan ik kan leveren. Een fitnessondernemer zoekt bijvoorbeeld honderd monumentale panden door het hele land. Een unieke locatie voegt iets toe, iedereen zit liever in een historische woning dan in een rijtjeshuis. Zo is het toch!”

Het maatschappelijk vastgoed krijgt vaak een herbestemming in de zorg. „Kinderdagverblijf, bejaardenhuis, daklozenopvang, gezondheidscentrum, meditatiencentrum of een tango-school.” Dansen in de kerk! „Op kantoren en winkelcentra zit niemand meer te wachten.”

Reliplan regeert zowel de vraag- als de aanbodzijde van deze markt: „We heb-

ben een uitgebreid netwerk van architecten, notarissen, beleggers, fiscalisten, projectontwikkelaars en taxateurs. Dit vergt ook specifieke kennis op het gebied van bouw en regelgeving. Op ons Nationaal Maatschappelijk Vastgoed Congres komende donderdag, gaan de experts in gesprek met ge-

Tienermoeders en tangolessen in kapellen en hofjes

meenten en zorgbesturen. Dan gaan we verbindingen maken. Een kinderdagverblijf kan soms gehuisvest worden in een school, terwijl meerdere geloofsgemeenschappen samen een voormalig postkantoor hebben aangekocht.” Er schiet haar ineens iets te binnen: „Oh, ik moet de tafelschikking nog nakijken!”

Eerst op naar één van haar paradepaardjes, het voormalige Sint-Rosaklooster in Amsterdam-Noord. „Het is in ons bezit, we hebben pas

weer miljoenen in de renovatie gestoken. Hier beneden hebben tienermoeders hun domein, boven heeft het Leger des Heils kamers voor vrouwenopvang. Allemaal met eigen badkamer.” Een stille getuige van het Rijke Roomsche Leven is de zwart-wit geblokte gangvloer met de gotische bogen daarboven, ooit baden vrome, kuierende nonnetjes hier hun brevier.

„In mijn begintijd waren er nog 19.000 kerken in Nederland, nu tussen de 9000 en 12.000. Reliplan is betrokken bij de herbestemming van tot nu toe 900 kerken. Er worden veel gebedshuizen gezocht door geloofsgemeenschappen, we hebben er 38 in ons bestand. Ethiopische christenen, Filipijnen, Chinezen, de pinkstergemeente. Een moskee in een kerk is geen goed idee: emotioneel is de kloof te groot. Wij hebben gebrandschilderde ramen, zij minaretten, ieder zijn eigen identiteit.”

De tijd is voorbij dat je voor een gulden een kerk kon kopen, mits je die maar restaureerde. Mickey Boschert lacht: „Dat komt door mij! Niet gek, hè, voor iemand die op intuïtie begon?”